

Bolesława Chomentowska, Jan Michalski

Zawada, gm. Połaniec, woj. tarnobrzeskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 72

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WŁADYSŁAWOWO-CHLAPOWO
woj. gdańskie
Stanowisko 33

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta kultury łużyckiej /?/, wschodniopomorskiej /?/ z okresu halszackiego.

Stanowisko przebadano w ramach prac wykopaliskowych, przeprowadzonych na pobliskim cmentarzysku z okresu HaC /stan. 32/.

Osada położona jest ponad 100 m na południe od stanowiska 32, nad doliną wyschniętego strumienia. Założono 4 wykopy o łącznej powierzchni 100 m², usytuowane w szachownicę na długości 40 m. W wykopach południowych, najniżej położonych pod cienką warstwą piasku zalegała glina. Jedynie w wykopach północnych odkryto 3 jamy /objekty nr 17-20/, z których wydobyto niewielkie ilości węgla drzewnego i drobnych ułamków ceramicznych. Uzyskany materiał można wstępnie datować na okres halszacki.

Zabytki znajdują się w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku.

WOLKA DOMANIEWSKA, gm. Przytyk
woj. radomskie
Stanowisko 9

patrz
okres wpływów rzymskich

WROCLAW - Stare Miasto
kościół św. Elżbiety

patrz
wczesne średniowiecze

ZAWADA, gm. Tarnów
woj. tarnowskie

patrz
wczesne średniowiecze

ZAWADA, gm. Połaniec
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili: dr Bolesława Chomentowska i dr Jan Michałski. Finansuje Elektrycznia im. T. Kościuszki w Połaniecu. Jedenaście sezon badań. Osada i cmentarzysko z okresu halszackiego.

Przebadano 375 m² powierzchni stanowiska. Badania skupiały się we wschodniej części osady, gdzie założono 6 wykopów. Miały one na celu: rozpoznanie dalszego przebiegu rowów okalających kulminację wznieślenia zajętego pod osadnictwo ludności kultury łużyckiej, ustalenie charakteru pojedynczych grobów ludności kultury łużyckiej odkrywanych w poprzednich sezonach badawczych na północno-wschodnim skraju osady i jej południowo-wschodniej części oraz nawiązania się do wykopów z roku 1983, na których wystąpiły fakty kulturowe mogące wiązać się z zabudową naziemną.

Stwierdzono, że dalszy przebieg rowów w tej części osady jest bardzo mało czytelny. W wykopie nr 81 wystąpił tylko krótki fragment jednego rowu i ewentualnie niki ślady po konstrukcji drewnianej z nim związanej.

W wykopie nr 76 nawiązującym do wykopów z 1983 r. odkryto intensywną warstwę kulturową, w której występowała polepa z odciskami konstrukcji drewnianych, polepa jednostronnie obmazywana mogąca być fragmentem "tynku". Warstwa ta zawierała dużą ilość ceramiki. Wydzielono dużą ilość ceramiki z kilku skupisk, które tworzyły potłuczone naczynia dające się w całości bądź częściowo rekonstruować. W zachodniej części wykopu natrafiono na obiekt, który tworzyło połączone rumowisko polepy, ceramiki i kamieni. Wśród nich znaleziono fragment ciężarka tkackiego oraz kawałki polepy z odciskami zbóż. Być może są to pozostałości pieca. W sągu tej warstwy wystąpiły jamy. Zaobserwowana sytuacja potwierdza istnienie zabudowy naziemnej w tej części osady manifestującej się już tylko w postaci polepy, skupisk ceramiki, szczątków pieca i jam, z których część mogła mieć przeznaczenie gospodarcze.

Wykop 77 założony na południowo-wschodniej peryferii osady ujawnił istnienie cmentarzyska. Natrafiono na 7 grobów, z których w sumie znajdowało się 11 popielnic. Na wyposażenie zmarłych składały się naczynka miniaturowe i drobne przedmioty z brązu.